

7531 4/9 19: 1. Beh. af F. t. Lønningsl. for Folkekirkens Tjenestemænd udenf. Kbhvn. m. v. 7532

der i Regelen ikke vil komme ret mange Gaver, fordi Folk snart vil opfatte, at Præsterne betales gennem deres Løn og følgelig ikke skal betales anden Gang gennem Gaver. Dette er en Slags Overgangsbestemmelse for det Tilfælde, at nogen har Lyst til at udtrykke sin særlige Taknemmelighed overfor en Præst. Dette hænder jo af og til, fordi en Præsts Forhold til de enkelte Menighedsmedlemmer stundom har en anden Karakter end en almindelig Embedsmands Forhold overfor dem, han har med at gøre. Der er her noget af et personligt Forhold, og da dette personlige Forhold særlig gør sig gældende paa Tider, hvor Folk kan være i en særlig bevæget Stemning, kan en Præst stundom derigennem have Held til — jeg ved ikke, hvordan jeg skal udtrykke det — at yde en Familie Hjælp paa en saadan Maade, at de kan føle Trang til at vise deres Taknemmelighed ogsaa paa denne mere ydre Maade ved at yde en Gave. Sligt kan hænde, og det er godt. Saa maa det jo siges, at det ikke vil være rigtigt, at vedkommende absolut skal sige nej; det er derfor muligt, at den Form, der her er fundet, er god. Jeg vil blot nævne, at det dog maa ordnes saaledes — og det antager jeg ogsaa er Mening —, at hvor det fra gammel Tid har været Skik, at Forældre gennem deres Børn har givet Præsten en Gave efter Konfirmationsforberedelsen, bliver der Frihed for Forældrene indenfor den samme Købstad til at vælge, hvilken Præst de vil have til at forberede deres Børn til Konfirmationen, uden at de derfor behøver at give Gaver, som om de var udensojns. Derimod gaar jeg ud fra, at Forholdet er et andet overfor egentlige udenbys kirkelige Handlinger, som ved forskellige Lejligheder kan forekomme i en Præsts Virksomhed, saaledes f. Eks. ved Begravelser. Folk kan være flyttet og have en Familiebegravelse, som de kan ønske at benytte, og derved kan der fremkomme en udensojns kirkelig Handling. Det maa vel betragtes som en given Sag, at en Betaling derfor er ikke en Gave. Men i al Almindelighed billiger jeg — og jeg ønsker det udtrykt saa klart som muligt i Lovforslaget —, at Regelen er den, at Gaver ikke skal gives, og at Præsten ikke

bør modtage dem, saaledes at det bliver til hans egen Fordel.

Med Hensyn til Afskedigelse bliver Præsterne ogsaa stillet lige med andre Embedsmænd, saaledes at de faar Lov til at indsende Begæring om Afsked ved deres 65de Aar og skal indsende Begæring om Afsked i den Maaned, da de fylder 70 Aar. Jeg er ikke sikker paa, at det er det allerheldigste Tidspunkt i dette Øjeblik til Gennemførelse af denne Regel. Jeg er i og for sig af den Mening, at de allerfleste Mennesker, naar de har naaet deres 70de Aar, har ydet Samfundet deres bedste, og følgelig er de fleste bedst tjente med saa at tage deres Afsked. Men naar der skal en Del Præster ned til Sønderjylland nu efter Genforeningen, kunde det maaske volde Vanskeligheder, hvis alt for mange benyttede Lejligheden til, naar de var blevet 65 Aar, at indsende Begæring om Afsked. Men jeg forstaar ogsaa, at der i Lovforslaget er en lille Ventil. Det kan jo ogsaa tænkes, at der er Præster, som ogsaa efter deres 70de Aar kan gøre en god og tilfredsstillende Præstegerning, maaske endogsaa kan gøre det i en ganske særlig Grad, fordi de er af en lidt anden Støbning end Folk i Almindelighed; ogsaa derfor skal der helst være en Ventil, og jeg forstaar ogsaa Lovforslaget saaledes, at det ved Hjælp af Biskoppen og Ministeriet kan lade sig gøre, at saadanne kan faa Lov til at blive.

Angaaende Valgmenighederne og maaske de lutherske Erimenigheder skal jeg gøre en lille Bemærkning. Forholdet er jo det, at Valgmenighedernes Medlemmer er fri for Offer- og Accidensafløsningen, fordi de selv drager Omsorg for deres kirkelige Behov. Derimod har Valgmenighedsmedlemmerne været med til at yde Bidrag til den kirkelige Fond gennem Tiendeafløsningen og da ganske særlig gennem Statens Tilskud til Tiendeafløsningen, de velkendte $\frac{7}{25}$. Derfor burde der sikkert gennem dette Lovforslag ydes Valgmenighederne et Tilskud fra Statskassens Side, baade fordi de virkelig har et saadant Tilskud til gode, og ogsaa fordi det ikke kan nægtes, at den Slags frie Institutioner kommer i en vanskeligere Stilling ved, at Lønningerne stiger, idet Valgmenighedspræsterne ogsaa maa føle Dyrtiden og